

Žemaitēškē anekduotā

- Pietris, daug metu kontrē žemē arē, rugius, mēžiūs augēna, pininga prasēmanē. Atējē laiks anam ēr puo pasauli pasēžvalgītē. Sosētārē so sosedo važioutē i ekskursējē. Keliuonē pasērinka autuobosa. Ilēpa, isēkūrē. Ka jau apsēprata, pamatē, ka če īr ēr ontros aukšts. Pietris isēdrousēna ēr ožlēpa pasēžvalgītē. Ale naēlgā žvalgies. Tēp jau vēsumet ramos ēr ēšlaikīts žmuogos šiuo karta pargrīža baisiausē parsēgondēs ēr saka sava sosedou:

- Tik tamsta tēn nalēpk – lek ēr tas ontrāsis aukšts i prieki, ale ka tēn šuoperē nier...

- Išējē Jurgis iš karčemuos ēr... ont sava arklē ožsieda. Pamatē anou sosedā ēr šauk:

- Jurgi, Jurgi, tamsta atbolā ont arklē ontsēsiedā.

- Kuo tēn alduojēt? Pu pērmo paklauskēt, i katrou posē aš juosio...

- Zuosē palaiduojē sava vīra, pastatē ont anuo kapa paminkla, ēr ožrašē: „Ilsiekis ramībie pakol aš atēso“...

- Atējē žēima. Pradiējē žemaitiou šaltē ausis – rēk pērktē keporē. Prastuos nanuor – če tuoks dākts, ka kuožna dēina anuo nakēisi ē na bet kor, vuo ont galvuos rēk dietē. Ka tuoks rēkals, ēiškuos tēkruos – kailēnēs – keporēs.

Ožējē i vēina krautovē, i kēta – tuokiuos, kuokiuos nuor, vēs nier ēr nier. Ont galū gala somēslējē užētē i pri savēvaldībēs rūmu stuovintē krautovē. Je. Keporiu če īr. Tuokiū, kuokiū žemaitis ēr ēiška. Ale napardoud anam tēn tuos keporēs. Ēr vēinēp, ēr kētēp praša – ne ēr ne. Nē deputats, nē savēvaldībēs puons – napriklausa. Anuos – tik valdēninkams.

- Vuo dēl kuo? – tēraujēs žemaitis.

- Tuokēs keporēs gerēn valdiuos imidža.

Anuos – ēš veislēniu žvierieliu kailiu, vuo tēi reitau veisas nego šiuo laikū valdēninkā. Tēp ka bova laiks, ka ēr geras keporēs Lietovuo bova deficits.

- Atvažiava žemaitis i Amerikas ambasada ēr praša kū greitiau anam išdoutē viza – nuor važiou-tē i Amerika pas bruoli.

- Kas če par tuoks jau svarbos rēkals?

- Bruolis sens, dērbtē nabgal, serg...

- Vuo dēl kuo ons karšintēis pas tamstā nagal atvažioutē? Kuo pats tori i tuokēs tuolibēs plaktēis? – pradiējē kamantinietē ambasadas darbuotuojē.

Žemaitis pakielē galva, pasēveiziejē i sava tardī-tuojus ē rimtā paaiškēna:

- Tamstas, musintās, nasoprātuot. Mona bruolis tēkrā ka serg, bet ne tou lēgo, aple katrou Tamstas mēslējēt. Ons dar nadorniou...

- – Mama, Ontuons mona ronkas paprašē, – parējosi ēš paprūdālē pasakē Jedzē.

- No ēr kou?

- Gava ons tou ronka – kētuos išeitēis nabova. Trīpčiuojē, trīpčiuojē vēituo, paslīda, i prūda ikrē-ta... Praša doutē ronka. Apsēsprēstē laika nabova – reikieje gelbietē. Aš anam tou ronka ē ēštēisau.

- Do naujelijetovē dērektorē dalēnas sava darba praktiko:

- Torio tuoki ipratēma: je jau kou nuors golie-dams gera somēslējo, tujau atsēkelo ēr ožsērašau, – kuolējēs vēns.

- Vuo aš jau ēš luovā nasēkelo. Vēsas mona ge-ras mintis ožrašā šalēp golinti mona sekretuorē...

- I bažnīčē atbēldiejē veselninkā so parietko. Patio ēškēlmingiausio muomēnto konēgielis klaus jaunuoje, a tas mīl sava būsēma patē.

- A mon sakā? – nesosēgauda jaunikis.

- Patē sava ar mīli? – pakartuojē konēgielis.

Nieka naatsakē jaunikis, tik nosēdīvējē:

- No tatā...

- Žemaitis viršila muoka naujuokus šaudītē. Vēsē kareivē kap kareivē, tik vēns, baisiausis karš-takuošis, nepataika ēr bēigts. Ka jau tuoks niekam nederous, skēr anam bausmē: išplaus vēsus kareivē-niu kaliduruos.

Tas karēivis bova ne žemaitis. Ka tik išgērda, kas anuo lauk, pašuoka i vēršo, stvierē šautova ēr jau taikuos i viršila. Vuo tas, kap ēr der šaltū nervū žemaitiou, saka:

– Šauk, šauk, vės tēik napataikīsi.

- Atvažiava i Kauna klinikas uoperoutēis žemaitis. Atvežē anou i uoperacēnē, soleida mėgduomūsius, ale ons kap gīvs, tēp gīvs. Jau nuor anam ontra porcējē vaistū soleistē, vuo žemaitis spakajēj:

– Ale Tamstas navarkēt, vės tēik akiū nasomerk-sio – atvažioudams juk vēso kelio mėiguojau.

Bet uoperacējē rēk darītē ēr vaistus pakartuo-tēnā soleistē rēk. Žemaitē anēi najem, bet tas nuor, ka pradiets darbs būtom greitiau pabēngts ēr apsē-met, ka jau ožmēga.

Uoperacējē prasēdiejē.

– Čē pūlinīs, čē soaugēms, čē atauga, čē... – Pjausta anou daktarā ēr vēskou, kou rond nerēka-linga, met i šalēp stuovinti viedra.

– Vuo čē tēkrū tēkriausis viežīs, – iposiej-os operacējē saka daktars.

– Tuo tā jau i viedra nameskēt. Pats nuoriesio apveizietē – viežē dā namatiau, – goliedams ont stalo naēšlaikē žemaitis.

- Žemaitis ožējē i karčema ēr padaugēna. Iš ējēs lauk naēšēlaikē ēr ēšsēplietē ont vēiškelē. Va-žiou pru šali žmuogos. Priējē, kel, bet napakel. Pra-diejē ons žemaiti purtītē, praša patrauktē kuojēs.

– Ka čē ne mona kuojēs. Mona bova apmautas, so batās, vuo šiuos – basas, – atsakē anam žemaitis, apsēvertē ont kēta šuona ēr tuoliau pradiējē parptē.

- Zuosē eit išpažintēis. Konēgielis anou pažīst, žēna, ka muotrēška „šēlta“ – tēik sava, tēik svetēmūs vīrus mīl. Klausies, klausies muotrēškelēs, vuo ka ana pabēngē, naēškēntē:

– Vėsuokiausiu grieku Tamsta čē mon pripasa-kuojē, ale aple linksmībēs ēr svetēmūs patēlus – ni žuodē. Reikiejē dar Tamstā pridietē, ka tonkē so svetēmās vīrās mėigti, – nedroušē ištarē dūšieliu ganītuos.

– Ta jau, klēbuonieli, ka ne. So svetēmās vīrās būdama aš nikumet naožmingo...

- – A gērdiejē, ka Kuostis apsēžanējē. Kažēn ar ēš meilēs a ēš paskaičiavēma? – klausēnie drauga Juzis.

– Kuo gera ēr diel vēina, ēr diel kēta. Mergātē papiemē diel meilēs ēr meilē, vuo piningus – ēš paskaičiavēma...

Nu sena pasaulis žėnuojė, ka...

LAUK LAIMĖS...

Jeigo gondros praded taisītē lēzda unt truobuos stuogo a kamėno.

Jeigo blezdinga taisa lēzda pastuogie.

Jeigo potra, nokelta nu ognėis, vės verd.

Jeigo kuoks miedis nelaiko pražiada.

Jeigo cīp ausis arba kas nuors kou nuors unš-tink, gausi duovėnū.

GAL ATSĖTĖKTĖ NALAIMĖ...

Jeigo netičiuoms somušē zelkuorio.

Jeigo gondros nelaiko palēka lēzda ēr nabso-grīža.

Jeigo ēš pečiaus mūra ēškrėta plīta.

Jeigo nakti vēštas lek nu laktā žemīn.

Jeigo duris, katruos onkstiau negėrgždiejē, pra-ded gėrgždietē.

BUS DŽIAUGSMA A AŠARU

Jeigo nēižt kairi akės, jouksīs, vuo jeigo dešėnie, kriuoksi.

Jeigo nēižt lūpas, gausi bučioutėis.

Jeigo nēižt kairi delna, piningū gausi, jeigo deši-ni, toriesi dēdėliū išlaidu.

LAUK KUOKIŲ NUORS NAGEROMU

Jeigo einont kuojē už slėnkstē ožkliūn.

Jeigo einont korpiu ožrīšē atsirėša.

(Nukelta į 38 p.)